

BLANCKE, Karel, priester (Wingene 30 juni 1849 - Handzame 18 januari 1934).

Had tijdens zijn humaniora te Roeselare H. Verriest als leraar; tot priester gewijd te Brugge (1874), onderpastoor te Ruddervoorde (1874), pastoor te Zuidschote (1897), te Wijtschate (1901) en te Kortemark (1908), waar hij in 1933 zijn 25-jarig jubel-feest als pastoor vierde; op 26 december van dat jaar ging hij met rust in een tehuis voor ouden van dagen te Handzame.

Van in zijn prille jeugd was pastoor Blancke een strijdend flamingant. Hij schreef bijdragen voor de Almanak voor de leerende jeugd van Vlaanderen, werkte mee aan Rond den Heerd, De Tassche, 't Manneke uit de Mane en was zeer actief in De Vlaamsche Vlagge, waarin hij schreef onder diverse schuilnamen: Leukos, X., K.B., Martyn, Vroman, K. Willemszeune, Jonkheid, Rakel, Kerel, Kerl, Karel enz. Als een der eerste leden van Den Swigenden Eed, waar ook zijn broer dokter August Blancke deel van uitmaakte, behoorde hij tot die actievare groep van de V.B. die zich getroffen voelde, toen Gezelle tijdens zijn befaamde rede te Tielt in 1885 uitviel tegen de „Ruitenbrekers”.

Blancke was zeer begaafd en zeer jong nog een beloftevol dichter; die hem als student gekend hadden, stelden de hoogste verwachtingen in hem; in zijn Twintig Vlaamsche Koppen (dl. II: Legio) spreekt H. Verriest hem dan ook als volgt toe: „Legio, wat is er van u geworden?”, „... waarom staat gij op den berg niet...?”, „Ik heb zoo veel van u verwacht”. In augustus 1956 vond er te Kortemark een grootse Pastoor Blancke-herdenking plaats.

LITERATUUR: Jef Crick, *Bij onze Priester-Kunstenaars*, in *Ons Volk Ontwaakt*, jg. 8, nr. 36 (3 september 1922, p. 422); - N.N., *Die seer scone historie... (van)... De Vlaamsche Vlagge...* (1926, passim o.m. p. 326 en 934).

JOZEF BOETS